

drøfte Muligheden af en Sammenslutning om Valgretssagen. Resultatet af dette Møde blev, at der dannedes et Valgretsudvalg, bestaaende af Repræsentanter fra alle de Kvindeforeninger, der var med i Arbejdet for Kvinders Valgret og Valgbarhed. Dette Udvalg, der senere fik Navnet: »Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund« begyndte meget snart om jeg saa maa sige en vedvarende Krydsild over for Regering og Rigsdag. Snart fik hver enkelt af Tingets Medlemmer en Skrivelse, hvori han anmodedes om at virke for den snarlige Gennemførelse af Kvinders Valgret, snart fik Regeringen en Petition om det samme, snart fik Indenrigsministeren Besøg af en Deputation fra D. K. V. F., snart gjaldt Besøget de ledende Politikere af alle politiske Farver, snart var det de af Rigsdagen nedsatte Valgretsudvalg vi hjemsøgte, snart var det Konsejlspræsident Deuntzer, som vi henvendte os til for at anmode ham om, ikke at glemme Kvinders Valgret i sin Programtale, snart sendte vi d'Hrr. Rigsdagsmænd en Indbydelse til vore aarlige, store, offentlige Møder og endelig mødte vi frem i en Kvindedputation bestaaende af 14 Damer, Repræsentanter fra deres respektive Foreninger i selve Rigsdagen, og blev modtaget saavel af et Landstings- som et Folketingsudvalg, for hvilke vi fremskillede vore berettigede Krav om Valgret.

Og saa har vi da nu Valgretten; det første Skridt er overvundet. De senere bliver forhåbentlig lettere, saa vi f. Eks. ikke skal vente de næste 20 Aar paa den politiske Valgret og Valgbarhed. *Louise Nørhønd.*

Fru Esther Carstensen har lovet os en Beretning om »Dansk Kvindesamfund«s Virksomhed, som vil komme i September Nummeret.

Festen for Kvindernes kommunale Valgret paa Raadhuset.

Det var en broget Forsamling, der husedes paa Raadhuset i aftes. Kvinderne var naturligvis især repræsenterede, og man kunde straks se, hvem der vilde blive til Aftenfesten, og hvem der vilde nøjes med at overvære de fire annoncerede Taler. Thi Gade- og Selvskabstolletter blandedes i livlig Afveksling.

Fru Charlotte Norrie bød Velkommen som Dirigent, efter at nogle Musiknumre havde indledet Festen.

Derpaa fulgte de forskellige Forbunds Talere i kronologisk Orden.

For »Dansk Kvindesamfund« — stiftet i 1871 — talte Fru *Jutta Boisen-Møller* varmt og hjerteligt, som den fødte Taler hun er. Glæden over Sejren straaled ud fra hele hendes Skikkelse, og hun hilstes af levende Bifald.

Frk. *Ida Falbe-Hansen* talte for »Danske Kvinders Nationalraad« — stiftet i 1899 —. Hendes Tale har sikkert være baade klog og velformet, men Rummet slugte Stemmen, og til os paa den modsatte Sides Balkon naaede den ikke. Vi maatte nøjes med de Bifaldsytringer der viste os, hvad vi var gaaede Glip af.

Fru *Vibeke Salicath* talte for: »Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund« — stiftet i 1899. Hendes Tale galdt nærmest den almindelige Kvindebevægelse i Danmark, uden særlig at betone det Forbund, som hun repræsenterede, hvilket vel burde kunne gøre sig bemærket som det Baand, der knyttede Kvindevalgretten i Danmark til det store Arbejde i den internationale Alliance, hvilken som en Sol sender sine Straaler ud til mange Lande. Netop saadan en Straale rammer Danmark gennem sit Valgretsforbund.

Til sidst talte Fru *Elna Munch* som Repræsentant for det yngste, men meget kraftige Forbund, der i sin her i Byen værende Gren hedder: »Kjøbenhavns Valgretsforening«. Dette er en god gammel Bekendt af Kvindeforeningens Valgretsforbund, under hvis Vinger det i Januar 1905 blev stiftet under Navn af »Politisk Kvindeforening«, som en Aflægger, til hvilken der knyttedes mange Forhaabninger. Fru Munchs Tale overholdt ikke Alliancens Forskrifter der lyder: at man skal være *non-partisan*. Den støttede sig helt til det radikale Parti. Man vil muligvis alle snart nødsages til at erklære sig som Tilhængere af dette eller hint Parti, hvormeget man end ser, at udmærkede Førere stræber efter at holde Kvinderne udenfor Partierne. Imidlertid vil vi snart faa at se, hvad Vej Strømmen bærer i Danmark.

Heller ikke denne Tale naaede helt over til os.

Denne Del af Festen sluttede som den var begyndt med Musik.

Først ved Bordene, hvor ca. 600 Personer var placerede, fik man ret Øje paa vore indbudte, af os højt hædrede Gæster. Der var Hs. Exc. Indenrigsministeren og der var Trafikministeren samt Borgmester Jensen, Borgmester Marstrand, Raadmand Knudsen m. fl. Vort Øje søgte forgæves Kvindesagens mangeaarige Ven, Frederik Bajer; han var i Udlandet.

Fru Professorinde *Lund*, der var Formand for Festkomitéen, holdt en længere Tale. Men Lydbølgerne fra de mange Spiseborde paa de forskellige Gallerier, som omgav Hallen i flere Etager, steg op og bredte sig over os som en øredøvende Summen, der druknede alt hvad vi sagde. Man anede ikke engang ved de nærmeste Borde, at der var holdt en Tale. Man opgav til sidst Kampen mod disse Lydbølger og henlagde Resten af Talerne til Hallen, hvor Kaffen skulde serveres.

Fru *Johanne Münter*, der havde faaet det Hverv at udbringe Skaalen for Hs. Majestæt Kongen, udtalte, forinden man forlod Bordene, »at dette var en Skaal, der aldrig maatte motiveres. Det vilde denne Gang være umuligt at overholde dette Forbud, thi Kvinderne følte en dyb Trang til at bringe deres Tak til Hs. Majestæt for den Underskrift, der

bragte Fuldendelsen af den kommunale Lov, der i Kommunen stillede Kvinderne lige med Mændene. Med denne Begrundelse maatte Kvinderne nu have Tilladelse til at udbringe et Leve for Hs. Majestæt Kong Frederik den Ottende, for Hds. Majestæt Dronning Louise og for den hele kongelige Familie.«

To Sange af Gyrithe Lembcke og Anne Bruun blev afsungne ved Bordet og man trak sig derefter ned ad Trapperne. Man samledes i den store Hal, hvor Kaffen serveredes, og hvor man bagefter under bedre Betingelser kunde høre Frk. Eline Hansens og Frk. Anne Bruuns Taler.

Musiken faldt ind med Danse, og Menesker af den forskelligste Stand og de forskelligste Vilkaar fik sig en Svingom paa Gulvet i den almindelige Forventning om de gode Tider, der skulde oprinde baade for Kvinder og Mænd, naar Kvinderne fik deres Part af Kommunestyret.

Atter kaldte Klokken os til Samling for at Hs. Majestæt Kongens Svar kunde blive hørt under dyb Opmærksomhed:

»H. M. Kongen sender den Kreds af Kvinder og Mænd, som Valgretsloven har samlet til Fest sin hjærteligste Genhilsen og Tak og knytter hertil Ønsket om, at denne store og betydningsfulde Reform maa virke til Held og Lykke for Fædrelandet.« *Rosenstand.*

Atter lød Dansens Toner, atter susede den muntre Svingom rundt om os. Men snart forkyndte Raadhusuhrets manende Slag, at Klokken var 11 og Festen forbi, og at man skulde gaa hjem til Hvile for at samle Kræfter til at indlede den nye Æra for Kvinders Virksomhed. *J. M.*

Kvindevalgretsklubben

holdt Tirsdagen d. 28. April et særdeles godt besøgt Møde i Hotel Bristol. Paa Grund af Pladmangel kan vi ikke her referere det udmærkede og oplysende Foredrag af Rigsdagsmand Hr. Direktør Klaus Berntsen, men maa henvisse dette til et senere Nummer af Bladet.

Ved Slutningen af Mødet havde vi den Glæde at faa et Telegram adresseret til:

Kvindestemmeretsmødet. Johanne Münter.
Hotel Bristol:

»Tak for I slog Rekorden i Kommunen i Norden.« *Gina Krog.*

En lille Statistik over de af den lovordnede Prostitution udgaaede Kvinder.

I Fortsættelse af Artiklen i Februarnummeret: »Da den lovordnede Prostitutions Ophævelse traadte i Kraft« som Fru Politidirecteur Eugen Petersen paa vor Anmodning godhedsfuldt gav os, følger hermed den lovede Statistik over de dertil hørende Kvinder:

Af 216	var 114	under, 102 over 30 Aar.
— — —	195	ugifte.
— — —	6	straffede. (Selvfølgelig ikke medregnet Mødestraffe etc.).
— — —	39	sendte i Plads eller skaffet Arbejde.
— — —	14	sendte til Udlandet.
— — —	23	sendte til forskellige Kvindehjem.
— — —	175	hjulpe paa anden Maade.

I de Tilfælde, hvor Tilsyn har været muligt, har en af Fængselshjælpen udsendt Damer besøgt de bi-staaede Kvinder. Som det var at vente, har Resultatet af hele Arbejdet været højest forskelligt og langt fra altid saa godt som ønskeligt.

Ved Frøken *Sophie Trier.*

Reguskabsfører ved Fængselshjælpen.

Redigeret af Fru *Johanne Münter*, Bredgade 34, Kbhvn.

J. Chr. Nielsens Enke, Vendersgade 9.